Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

rapti in nubib; obuiã dño in aere. mox pacto iudicio adunã
inducunt eternã. Quib; apte conuenit qd moyses & helias
in maiestate fuisse uisi phibent. Per excellentiã nãq; maie
statis insigne muneris quo s coronandi monstrat. Bene con
uenit & hoc qd excessũ ei quẽ cõpleturus erat in ierlm di
xisse cõmemorant. quia nimirũ unica laudis materia fi
delib; suis fit passio redemptoris. qui quanto magis memine
rint eius se grã esse redemptos. tanto sue reparationis memoriã
deuoto semp in pectore uersant. deuota confessione testant.
Verũ quia cũ amplius quisq; uite celestis dulcedinẽ degustat.
eo ampli fastidit oma que placebant in infimis. merito
petrus uisa dñi & scorum ei maiestate. repente cuncta que
nouerat terrena obliuiscit. solis his que uidit ppetuo de
lectat adherere dicẽs. Dñe bonũ ẽ nos hic ee. si uis faciam
hic tria tabernacula. tibi unũ moysi unũ [illegible] & helie
unũ. Quide beatus petrus sic aliis euglia testat nesciebat
qd diceret. in eo qd celesti cuersatione tabernacula facien
da putauit. In illa nãq; celestis uite glã domus necessaria
ñ erit. ubi diuinẽ ctemplationis luce oma pacificante
aura adũ sitatis alicui umenda nulla remanebit. testante
apto iohne. qui eiusde supne ciuitatis claritatẽ describens
int alia dicit. Et templũ ñ uidi in ea. dñs enim omps templũ
illi ẽ & agnus. Sed bene nouerat qd diceret cũ ait. Dñe.
bonũ ẽ nobis hic ee. qa reuera solũ hominis bonũ ẽ intrare
ad gaudiũ dñi sui. & huic contemplando in eternũ assi
stere. Unde merito nichil umquã ueri boni habuisse pu
tandus ẽ. cui reatu suo exigente contingit numquã sui
faciẽ uidere creatoris. Quod si beatus petrus glorificatã